

വഴിവെളിച്ചം

ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക, ആ ദിവസത്തിനു വേണ്ടി

عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ : إِذْ بَصَرَ بِجَمَاعَةٍ فَقَالَ : "عَلَامَ اجْتَمَعَ عَلَيْهِ هَؤُلَاءِ؟" قِيلَ : عَلَى قَبْرِ يَحْفَرُونَهُ قَالَ : فَفَزَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَبَدَرَ بَيْنَ يَدَيِ أَصْحَابِهِ مُسْرِعًا ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْقَبْرِ فَجَحَا عَلَيْهِ ، قَالَ : فَاسْتَقْبَلْتُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ لِأَنْظُرَ مَا يَصْنَعُ ، فَبَكَى حَتَّى بَلَ الشَّرَى مِنْ دُمُوعِهِ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا قَالَ : "أَيُّ إِخْوَانِي لِمِثْلِ الْيَوْمِ فَأَعِدُوا"

ബർറാഅ്ബ്നു ആസ്ബി(റ)ൽനിന്ന്: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നബി(സ)യോടൊപ്പമായിരിക്കെ ഒരു സംഘം ആളുകളെ കണ്ടു. നബി(സ) ചോദിച്ചു: “എന്തിനാണ് ഇക്കൂട്ടർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നത്?” അവർ ഒരു ഖബർ കുഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ആരോ മറുപടി പറഞ്ഞു. ബർറാഅ്ബ്(റ) പറയുന്നു: ഉടനെ റസൂൽ(സ) ചകിതനായി തന്റെ അനുചരന്മാരുടെ മുന്നിൽ ധൂതിയിൽ നടന്നു. അങ്ങനെ കുഴിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഖബറിനരികിൽ ചെന്ന് മുട്ട് കുത്തിയിരുന്നു. ബർറാഅ്ബ്(റ) പറയുന്നു: “റസൂൽ(സ) എന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്നറിയാൻ ഞാൻ മുന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു. റസൂൽ(സ) കരയുകയായിരുന്നു. കണ്ണുനീർ കണങ്ങൾ വീണ് മണ്ണ് നനയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം കരഞ്ഞു. പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: “സഹോദരങ്ങളേ, ഇത്തരമൊരു ദിവസത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക” (അഹ്മദ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്, അസ്സിൽസിലത്തുസ്സഹീഹ് - 1751).

മനുഷ്യർ അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഖബർ ജീവിതം ഒരു യാഥാർഥ്യമാണ്. മരണത്തിനും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുമിടയിലെ ഇടത്താവളമായി അല്ലാഹു അത് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖബറുകളിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകൻ അനുസ്മരിച്ചപ്പോൾ, അനുചരന്മാർ കൂട്ടക്കരച്ചിൽ നടത്തിയത് അനസ്(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഉസ്മാൻ(റ) ഖബറിനടുത്തെത്തിയാൽ താടി നനഞ്ഞാലിക്കൂടെ വരെ കരയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഹാനിഅ്(റ) പറയുന്നു. സർഗവും നരകവും പറയപ്പെട്ടാൽ പോലും കരയാത്ത താങ്കളെ ഖബർ കരയിപ്പിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉസ്മാൻ(റ) നൽകിയ മറുപടി, “ഖബർ ആഖിറത്തിന്റെ ആദ്യപടി മാത്രം. അതിൽ രക്ഷയായാൽ എല്ലാം എളുപ്പം. അതിൽ പ്രയാസമായാലോ എല്ലാം പ്രയാസം”

എന്നാണ് (ഇബ്നുമാജ, തിർമുദി).

ഓരോ വിശ്വാസിയും നമസ്കാരങ്ങളിൽ പലവട്ടമായി ഖബർ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നാമനോടേയും തേടുന്നത് ഖബർശിക്ഷയുടെ ഗൗരവത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: “ഖബർ ഖബറാളികൾക്ക് കുരിരുട്ട് നൽകും. എന്നാൽ നമസ്കാരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു അതിനെ പ്രകാശപൂരി തമാക്കും” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

കുടുംബം, സ്വത്ത്, കർമ്മങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നെണ്ണം മൃതദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുമെന്നും കർമ്മങ്ങളൊഴികെ ബാക്കി രണ്ടും തിരിച്ചുപോരുമെന്നും പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ചു. ദൈവസ്മരണയോടും ഭക്തിയോടും കൂടി ഭൂമിയിൽ സൽകർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചവർക്ക് ഖബറിൽ സർഗീയ സുഖവും ദുഷ്കർമ്മകാരികൾക്ക് നരകശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെടുമെന്നും അവിടുന്ന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. മയ്യിത്ത് മറമാടി കഴിഞ്ഞാൽ തിരുമേനി ഖബറിനരികെ നിന്ന് സ്വഹാബികളോട് ഖബറിൽ മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരന് തസ്ബിത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു (അബൂദാവൂദ് 3221).

ഖബർ സന്ദർശനം ഏറെ പുണ്യകരമായ നബിചര്യയാണ്. ഖബർ സന്ദർശിക്കുക, അത് നിങ്ങളിൽ മരണ സ്മരണയുണർത്തുമെന്ന് പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ചു (മുസ്ലിം, ഇബ്നുമാജ 1591). ഖബറുകൾ ഹൃദയങ്ങളെ ലോലമാക്കുമെന്നും കണ്ണിനെ കരയിപ്പിക്കുമെന്നും പരലോകത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമെന്നും റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു (ഹാകിം).

സ്വഹാബികളും പൂർവീകരായ സച്ചരിതരും ഖബറിലെ ഏകാന്ത ജീവിതത്തെ വളരെ ഗൗരവത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. മഹാനായ ഹിഷാമുദ്ദീൻ(റ) ഒരു രാത്രി കുടുംബത്തോടൊപ്പം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിളക്ക് പെട്ടെന്ന് ഊതിയണച്ചു. ഇത് കണ്ട പ്രിയപത്നി കാര്യമന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, താൻ ഖബറിലെ കുരിരുട്ട് ഓർക്കാനാണിത് ചെയ്തതെന്നാണ്.

ഇബ്നു മസ്ഊദി(റ)ന്റെ ശിഷ്യനായ റബീഅ്ബനു ഹശീ(റ) തന്റെ വീട്ടിൽ കൃത്രിമ ഖബർ കുഴിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹക്കുറവുണ്ടെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഖബറിലിറങ്ങിക്കിടക്കും. തുടർന്ന്

حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ
لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ

എന്ന ചുർആൻ സൂക്തം ഓതും. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം സ്വന്തത്തോട് പറയും: “റബീഅ്, നിന്നെനാം മടക്കിയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും തിരിച്ചുവീളിക്കും മുമ്പേ സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക.” പഠിക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും വേണ്ടത്രയുണ്ട് ഈ രണ്ട് ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലും. ■

ലത്തീഫ് പൊയിൽതാഴം